

- a. Bygningsſkat af Bygninger med de til diſſe hørende Gaardspladſer og Have, ſom være mindre en 1 preuſſiſk Morgen (ca. $\frac{1}{2}$ Td. Land) og
- b. den egentlige Grundſkat af alle produktive Arealer.

Bygningsſkatten udgør for Bygninger, der fortrinſvis tjene til Beboeſe, 4 pCt. af Nytteværdien (Indtægten), og for Bygninger, der fortrinſvis tjene til industrielt Djeled, 2 pCt. af Nytteværdien. Denne beregnes ſaa vidt muligt efter den gennemſnitlige aarlige Lejeindtægt, men hvor en ſaadan Oplyſning ikke foreligger, maa Nytteværdien anſættes ved et Skøn. Skatten ſvares ſaavel paa Landet ſom i Byerne. Fritaget for Bygningsſkat ere de ſgl. Slotte, Regeringsbygninger, Kirker, Univerſiteter, Hoſpitalet og lignende, Embedsboliger ſamt alle Bygninger, ſom kun ere beſtemte til Landbruget, altsaa Lader, Stalde og deſſige.

Matrifuklen for Bygningsſkatten (die Gebädeſteuerrolle) blev udarbejdet ſammen med den egentlige Grundſkatmatrifuk og vedligeholdes af det ſamme Perſonale (Landſpektererne), ſom beſørger Vedligeholdelſen af denne. Foruden den ſtabige Forandring, ſom den undergaar ved Tilbygninger, Nedrivninger og Nybygninger ſamt ved en forandret Anvendelſe, ſkal den fornyes hvert 15de Aar.

Grundſkatten blev for det hele ſamlede Monarki beſtemt til 30 Mill. Mark. Efter Ejendommenes Skatteevne, ſaaledes ſom denne blev beſtemt ved en Bonitering af Jorderne, blev denne Stat fordelt mellem de enkelte Provinſer og derefter provinſvis mellem de forſtellige Sogne og Ejendomskomplekſer og endelig mellem de enkelte ſtattepligtige Ejendomme. Den Skatteſum, ſom ſaaledes ſaldt paa hver Provinſ, forandres kun ved Tilgang for Grundſtykker, ſom tidligere have været ſtattefri, eller ved Afgang, naar ſtattepligtige Ejendomme paa Grund af forandret Anvendelſe blive ſtattefri, eller paa Grund af Vedbyggelſe gaa over til at ſvare Bygningsſkat.

Fri for Grundſkat ere alle Statsjeendomme, alle Grundſtykker, ſom ere udlagte til offentligt Brug, ſaaſom Gader, Pladſer, Beje, Vandløb, Kirkegaarde, Jærnbaner og Kanaler, Byggepladſer med Gaardsplads og Have paa mindre end 1 preuſſiſk Morgen ſamt endelig de fra tidligere Tid ſtattefri Grundſtykker, ſom tilhøre de evangeliſke og romerſk-katoliſke Kirker og Læreanſtalter.

Paa de ſtattepligtige Ejendomme fordeltes Grundſkatten efter diſſes Reinertrag, hvorved forſtaas den Sum, ſom udkommer, naar man fra det Bruttoudbytte, ſom et Grundſtykke kan antages at give ved almindelig Drift uden Henſyn til ſærlige Omſtændigheder og Forhold, trækker Driftſomkoſtingerne. Kaſtættelſen af Reinertraget ſtete dog ikke ved en Vurdering af hvert enkelt Grundſtykke, men efter Tabeller, de ſaakaldte Klaſſifikationſtariffer, der angive Reinertraget for de forſtellige Kulturarter og for forſtellige Klaſſer af diſſe. Der er 7 forſtellige Kulturarter, og inden for hver af diſſe kan der være indtil 8 forſtellige Bonitetsklaſſer; ved Boniteringen beſtemmes da, til hvilken eller hvilke Bonitetsklaſſer et Grundſtykke ſkulde henregnes, og man kunde da, naar Areallet kendtes, let beregne Grundſtykkets Reinertrag. Klaſſifikationſtarifferne ere noget forſtellige for de forſtellige Egne af Landet; omſat i danſk Maal og Mønt kan en Klaſſifikationſtarif ſe ſaaledes ud:

Reinertrag for 1 Td. Land i Kroner:

Klaſſe.	Ager.	Have.	Eng.	Græsningſjerd.	Skov.	Bandſt.	De Land.
1.	23.22	34.82	34.82	11.60	11.60	5.80	0.20
2.	19.15	23.22	23.22	5.80	9.29	0.20	—
3.	13.93	11.60	17.41	2.90	6.96	—	—
4.	10.45	—	11.60	1.74	5.80	—	—
5.	6.96	—	5.80	0.58	4.64	—	—
6.	2.90	—	—	—	2.32	—	—
7.	1.16	—	—	—	1.74	—	—
8.	—	—	—	—	0.58	—	—